

handles. Der kan ikke anstilles nogen som helst Underfølgelse i Forveien, Realiteten kan overhovedet slet ikke faae nogen grundig Behandling, og dertil kommer jo endnu, at Partispørgsmaal gjøre sig gjældende og indvirke forstyrrende paa den Behandling, som disse Sager ellers vilde blive underkastet. Jeg tror virkelig, at det under saadanne Omstændigheder maa være det Rigtigste at vogte sig for enhver Bestemmelse, der kan siges at have en egentlig normativ Karakter.

Sauerlev: Jeg skal overfor det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Carstensen) tillade mig at bemærke, at de Betæneligheder, som det ærede Medlem troede der var ved ikke at give 1 Million til Kanoner, for saa vidt de da skulde anskaffes paa et senere Tidspunkt, disse Betæneligheder kan jeg ikke dele. Hvis jeg ikke er feil underrettet, tror jeg at vide, at Kanonerne søges bestilte hos et tydsk Kanonstøberi. Tydskerne have altid elfket Penge og elfke ogsaa vore Penge, og jeg skulde mene, at hvis vi tilbøde dem en Bestilling næste Aar, skulde de nok finde Udvei til at tilfredsstille vore Fordringer.

Krigs- og Marineministeren: Uden at indlade mig paa at give nogen Oplysning om, hvorledes det forholder sig med denne Bestilling, eller hvor man har tænkt paa at lade den udføre, skal jeg i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler yttrede, blot bemærke, at nu har man Sikkerhed for, at Bestillingen vil blive modtagen paa de opgivne Billaar, hvilket man efter et kortere Tidsrum's Forløb ikke længer vil have.

S. Pedersen: Det var egentlig en Udtalelse af min ærede Kollega til Venstre (Sauerlev) angaaende Forslagene om Dyrtidstillæg til Skolelærerne, som foranledigede mig til at begjære Ordet. Det ærede Medlem erkjendte vel, at Skolelærerne have Trang til Hjælp; men han fandt dog ikke, at denne Sag var meget paatrængende. Jeg kan ikke negte, at det forundrede mig at høre denne Udtalelse. Vi have jo et lille Skrift liggende for os, der er udgivet af Danmarks Landsbyskolelærerforening, og som giver mange flaaende Oplysninger i saa Henseende. Jeg synes, at selv om man havde levet sit Liv herinde i Hovedstaden, f. Ex. paa Østergade, og aldrig havde set med egne Øine i det praktiske Liv, hvorledes de Almueskolelærere have det, der ere daarlig lønede, saa behøvede man blot at sætte Blikket herpaa, for nogenlunde at faae et Billede af, at det er ikke tilfældigt eller enkeltvis indskrænket til nogle fattige eller beyrdede Kommuner, at der findes Lærere, som ere utilstrækkelig lønede, men at dette gjælder om mange Egne, med Hensyn til hvilke man maa forbauses over, at der kan være hengaaet en saa lang Tid, inden der er sket en Forbedring. Det er derfor

faa meget mere forunderligt, at det ærede Medlem har villet begrunde sin Modstand mod Uendlingsforslagene ved en Udtalelse af denne Natur. Jeg skulde tro, at dersom man virkelig alvorlig vil gjøre Noget for Skolelærerne, og dersom man mener det alvorligt, naar man siger, at man vil det, saa maa man her, hvor man bevæger sig paa et Omraade, der ligger noget udenfor de almindelige Normer, se noget bort fra de Indvendinger, der fra Formens Side kunne reises, naar man i Øvrigt billiger Forslagenes Diemed og Realitet. Naar jeg ser paa Formen med Hensyn til det Forhold, der nu findes mellem Stat og Kommune, forekommer det mig rigtignok, at Ministerens Forslag har Fortrinet. Det kan jo ikke negtes, at det er abnormt, naar Statskassen giver Tilskud til de velhavende Kommuners Skolelærere, der have utilstrækkelig Løn. Men naar jeg ser paa det, der for mig er Hovedsagen, nemlig, at man saa vidt muligt ved de Summer, der bevilges, virkelig kommer de trængende Skolelærere til Hjælp, som uden egen Skyld sidde i Raar, som det ligefrem er uforsvarligt at lade vedblivende bestaa og ikke alvorligt søge at afhjælpe, kan jeg fuldstændig forsjone mig med at se bort fra denne Uregelmæssighed, og jeg kan da ikke negte, at jeg tillægger det af tre Medlemmer stillede Forslag betydeligt Fortrin, dels fordi det hjælper trængende Skolelærere, uanset de Formuesvilkaar, der findes Sted i de Kommuner, hvor de bo og virke, dels ogsaa fordi Skoleraadene derved komme til at faae en Indflydelse, og jeg vil haabe en gaunlig Indflydelse, baade til Vejledning for Ministeren og mulig ogsaa til Tilskyndelse for Sognekommunerne til at tage sig lidt op og mulig se paa Sagen med noget mildere Øine. Jeg skal saaledes anbefale det af tre Medlemmer stillede Forslag.

Jessen: Det er af den ærede 4de Landssthingsmand for 7de Kreds (Sauerlev) tilraadet at negte Kanonerne dels af politiske Hensyn, og dels af den Grund, at han ikke antog, at det var saa vigtigt at have de Kanoner, og i alt Fald ikke vilde tiltræde, hvad der var sagt om Bigtigheden af, at den Bestilling, som er tilsigtet, netop skete nu. Naar det politiske Hensyn gjøres gjældende, behøver egentlig ikke det andet Hensyn at hævdes af det ærede Medlem, og det forekommer mig, at der hører en ualmindelig Driftighed til at modsigte, hvad der er fremført om, at det er af en høj Grad af Betydning, at disse Kanoner bestilles nu. — Med Hensyn til det andet Forslag, der er bragt under Omtale, Forslaget under Nr. 48 om Skolelærerne, da forekommer det mig at være et særdeles værdifuldt Forslag, ikke just paa Grund af dets Tilblivelsesmaade og Motivering, da det fremkom tilfældigvis ved Finantslovens 3die Behandling i det andet Thing, men fordi det jo er stensynligt, at der ud af dette Forslag kan gjøres en stor politisk Kapital, uden at det er mu-